

[Jimmy Stahr]

Men dermed er alt jo ikke godt. Jeg synes måske, at ministerens redegørelse bærer lidt præg af at indeholde mange smukke ord og tanker, men meget lidt konkret om, hvilke handlinger der skal følge de mange smukke ord op.

Jeg ser, at ministeren ved flere lejligheder taler om det enkelte menneskes integritet og beskyttelsen af privatlivet, og hvis jeg et øjeblik må være lidt ironisk, kunne man måske sige, at der tales meget om disse smukke ting, men når man sammenholder det med regeringens øvrige politik, når jeg tænker på, hvor hensynet til den enkelte er henne i spørgsmålet om dagpengene, om det barn, der skal anbringes i et fængsel, flygtningene, som vi har haft lidt problemer med, og holdningen til massearrestationer, for nu at tage det frem, så mener jeg, at der måske kan sættes et spørgsmålstegn ved konsekvensen her. Men det falder jo lidt uden for denne redegørelse, så jeg haster videre.

Ideen med de smukke ord er selvfølgelig rigtig, og vi er også enige om, at dette hensyn skal gælde os alle sammen, det skal ikke bare gælde f.eks. hotellere registreret, som jeg sandelig da også mener det er vigtigt at vi får debatteret. Men man gør ikke så meget ud af virksomheders meget detaljerede registrering af forhold hos de ansatte, hvor helbredsforhold, familieforhold og meget andet jo registreres af private virksomheder uden videre; det står der ikke noget om i redegørelsen, skønt det jo også kunne falde ind under de samme regler for beskyttelsen af privatlivet. Det virker, som om de svageste og mest udsatte grupper ligesom skal klare sig selv, og så tager vi os af hoteltelefonregistreringen. Den vægtning finder vi er måske lidt forkert.

Redegørelsen kan bruges som en illustration af problemernes omfang, og den viser klart behovet for en generel lovrevision, selv om den altså ikke behandler alle typer af problemer. Noget af det, jeg også undrer mig over i ministerens redegørelse, er, at der egentlig ikke er nogen konklusion med hensyn til, hvad ministeren selv mener. Skal der gennemføres en revision eller ej? Det svæver lidt i luften, og jeg kan måske godt forstå, at ministeren prøver at lade det svæve lidt, men man kunne nok have bedt om et lidt mere præcist bud.

Vi har i socialdemokratiet en række ønsker og ideer om revision af de to eksisterende registerlove. Jeg skal ikke komme ind på dem ved denne lejlighed. Udgangspunktet for os er konkret, at folks naturlige frygt for registrering og misbrug skal nedbringes og fjernes. Det er vores ansvar at fjerne den afmagt, som folk føler i forholdet til de indviklede systemer, de ikke har nogen umiddelbar indflydelse på. Derfor skal vi kun registrere det aller mest nødvendige, og vores udgangspunkt for den videre debat bliver registrering af det aller mest nødvendige.

Dernæst mener vi, at der skal indføres et øget tilsyn med de private registre, og en øget vejledningsindsats fra registertilsynet står også på vores ønskeseddel. For nylig havde vi en sag fra Århus, hvor man havde anvendt registre forkert. Det bør kunne undgås ved en intensiveret vejledning. Og så skal vi i forbindelse med de private registre vel nok have egenaces.

For så vidt angår kreditoplysningsbureauerne skal vi stramme reglerne meget op. Vi tror, at det grundlag, man registrerer på, stadig væk er for spinkelt.

Samkøring er et andet problem. Hver for sig er de registrerede oplysninger måske harmløse, men tilsammen giver de et dækkende billede af en persons færden og adfærd. Det krænker privatlivets fred, og her skal vi altså have nogle strammere regler.

Vi må i øvrigt inddele oplysningerne i forskellige kategorier, og der må være klare spærreklodser mellem de forskellige oplysningstyper og registre. Vi mener, at noget af det vigtigste i hele registerlovgivningsdiskussionen er spørgsmålet om at hindre misbrug af oplysninger bl.a. gennem den samkøring.

Der er også andre problemer, som vi kan tage op ved en revision. Der er efterretnings-tjenestens registre, som er et følsomt område, men som vi nok bør diskutere. I den forbindelse kunne det i hvert fald være værdifuldt i dag at høre ministerens mening om behovet for eventuelle stramninger på dette felt.

Socialdemokratiet vil gerne opfordre ministeren til snarest efter denne debat at invitere til en bred konference, som bedre kan af-dække problemerne. Registertilsynet og sikkert også andre bør være med, og her vil det kunne beskrives nærmere, om den almindelige frygt for registrering er berettiget eller ikke. Er det kun toppen af isbjerget, vi ser, når